

**Ks. dr hab. Zdzisław Struzik,
prof. em. UKSW**

Dyrektor Instytutu Papieża Jana Pawła II – instytucji kultury Samorządu Województwa Mazowieckiego – od 2005 roku. Wykładowca na Wydziale Studiów nad Rodziną Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie – od 2005 roku. Kapłan archidiecezji warszawskiej.

W latach 1965–1971 studiował teologię w Wyższym Metropolitalnym Seminarium Duchownym w Warszawie. Od 1971 roku do 1987 roku wykonywał liczne funkcje duszpasterskie w Polsce. W latach 1978–1986 dla dekanatu Kutno w parafii św. Wawrzyńca był inicjatorem kursu przygotowania do sakramentu małżeństwa. W ramach tego kursu powołał do istnienia jedną z pierwszych w Polsce poradni rodzinnych przy parafii. Było w niej zatrudnionych dwunastu pracowników. Funkcjonowała także biblioteka tematyczna.

Pracę z małżeństwami i rodzinami na poziomie dydaktyczno-formacyjnym prowadził również w czasie pracy misyjnej w Peru, w środowiskach wielkomiejskich i podmiejskich, na terenie miasta Arequipa i Lima. 14 czerwca 1987 roku w Warszawie podczas Mszy św. na Placu Defilad odebrał z rąk Ojca Świętego Jana Pawła II krzyż misyjny. Był misjonarzem w Peru przez 13 lat (1987–2000).

Nauczanie religii w szkole oraz prowadzenie duszpasterstwa specjalistycznego dla małżeństw wymagało dobrej znajomości tamtejszej kultury, zwyczajów, a także niezbędnym okazało się uzupełnienie wykształcenia teologicznego. Studiował więc i ze skutkiem bardzo dobrym ukończył tamtejsze uniwersytety: w zakresie teologii na Uniwersytecie Świętej Marii w Arequipie (Peru) oraz studia magisterskie na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Katolickiego w Limie.

W roku 2002 podjął studia doktoranckie na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Praca doktorska dotyczyła nauki Prymasa Tysiąclecia: *Znaczenie rodziny chrześcijańskiej na tle koncepcji narodu w nauczaniu Kardynała S. Wyszyńskiego w okresie Wielkiej Nowenny Tysiąclecia (1957–1966)*. W 2004 roku uzyskał stopień doktora nauk teologicznych w zakresie teologii dogmatycznej. Jest absolwentem studiów podyplomowych na Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie (Pontificia Universitas Lateranensis. Santa Teologia: Licentia de Matrimonio et Familia, 2004).

W tym czasie podjął pracę dydaktyczno-naukową na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie w Instytucie Studiów nad Rodziną (później Wydział Studiów nad Rodziną). Opracował liczne prace o charakterze naukowym: artykuły, książki, serie wydawnicze.

W latach 2004–2006 był proboszczem parafii M.B. Bolesnej w Milanówku, 2006–2008 był proboszczem parafii przy budującej się Świątyni Opatrzności Bożej w Warszawie, 2008–2016 był proboszczem

parafii Dobrego Pasterza w Warszawie, gdzie jest rezydentem do chwili obecnej. Od 2006 roku pełni funkcję prałata w Kapitułe Kolegiackiej Kampinosko-Bieleńskiej Archidiecezji Warszawskiej.

W 2005 roku został powołany na stanowisko dyrektora Instytutu Papieża Jana Pawła II. Był pomysłodawcą wielu działań edukacyjnych, badawczych oraz promujących nauczanie Jana Pawła II oraz kard. Stefana Wyszyńskiego. W prowadzonych badaniach nad myślą papieża Polaka szczególne znaczenie miały podróże badawcze śladami wizyt pasterskich Jana Pawła II, m.in. Rzym, Wielka Brytania, Litwa, Ukraina, Hiszpania, Islandia, Meksyk, Ekwador, Peru, Boliwia, Paragwaj, Argentyna, Chile, Togo i wiele innych. Celem tych podróży było zbieranie materiałów źródłowych, nawiązywanie kontaktów naukowo-badawczych z ośrodkami uniwersyteckimi, bibliotekami, muzeami, jak też kościołami lokalnymi. W efekcie tych prac badawczych powstało bogate w zbiory Archiwum Instytutu Papieża Jana Pawła II.

W 2014 roku uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk teologicznych w zakresie teologii pastoralnej na Papieskim Wydziale Teologicznym we Wrocławiu na podstawie pracy naukowo-badawczej nad programami wychowawczymi dla szkół pn. *Program wychowawczy oparty na wartościach według nauczania Jana Pawła II*, Warszawa 2010.

Swój dorobek naukowy ubogacał poprzez kontakty z następującymi instytucjami zagranicznymi: Instituto Secular Operarias Parroquiales w Madrycie (Hiszpania); Centro Cultural Patriarcado de Lisboa (Portugalia); Wydział Lingwistyczny Uniwersytetu Euroazjatyckiego w Astanie (Kazachstan); Muzeum Jana Pawła II w Seminarium Diecezjalnym w Karagandzie; Dom Polski Fides et Ratio w Schuchinsku; Uniwersytet im. Iwana Franka we Lwowie (Ukraina); Centrum Jana Pawła II w Winnicy na Ukrainie. W Rzymie w Ośrodku Polonijnym przy kościele św. Stanisława i w Domu Polonijnym na Via Cassia z jego inicjatywy zebrano dokumentację fotograficzną i opisano pamiątki materialne i pisemne, jakie tam zgromadzono w czasie pontyfikatu Jana Pawła II.

Efektom prowadzonych badań są liczne wystąpienia, organizowane kongresy, konferencje, sympozja, jak również artykuły, książki i publikacje współautorskie.

29 lipca 2016 roku otrzymał Medal Komisji Edukacji Narodowej przyznawany przez Ministerstwo Edukacji Narodowej. W 2023 roku decyzją Rektora Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego za wieloletnią pracę na uczelni otrzymał statusu i uprawnienia emerytowanego profesora Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. 23 października 2025 roku ministra kultury i dziedzictwa narodowego Marta Cienkowska na podstawie ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej nadała z okazji Jubileuszu 20-lecia Instytutu Papieża Jana Pawła II Brązowy Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” w dowód uznania dla jego dokonań twórczych oraz nieocenionego wkładu w rozwój, promocję i ochronę polskiej kultury. 23 października 2025 roku został również wyróżniony przez Marszałka Województwa Mazowieckiego Medalem Pamiątkowym Pro Mazovia za wybitne zasługi oraz całokształt działalności na rzecz województwa mazowieckiego.